

ZOHORSKÉ OZVENY 5/96

MESACNIK O NAS, OD NAS, PRE NAS.

3. ročník

29. mája

ZDARMA

ZOHORSKÉ ZVONY

1. 6. 1996 uplynie 60 rokov od vysvätenia nových zvonov na veži zohorského rímsko-katolíckeho kostola.

Počas prvej svetovej vojny vojaci brali zo všetkých kostolov na Slovensku zvonov a robili z nich gule do kanónov. A tak sa stalo aj u nás. Dlhé roky nám ostali na veži len rezervné zvonov.

Nové zvonov k nám priviezli železnicou. Zo stanice ich viezli dva vozy. Voly Mateja Bertoviča (Topeňa) a kone Ondreja Cabadaja (Ondrušiek). Zvonov dotiahli na školský dvor oproti kostolu. Dievčence tu vozy i

Vtedajším starostom bol Karol Zettel a kňazom bol Alojz Zemaník. Z príležitosti vysvätenia zvonov sa konala v hostinci u Vendelína Bertoviča hostina, na ktorej varili kuchárky Anastázia Vasková - Havlíková a pani rehtorka Schwachová. Obsluhovali tam dve dievčence z dolného konca a dve z trávnikov.

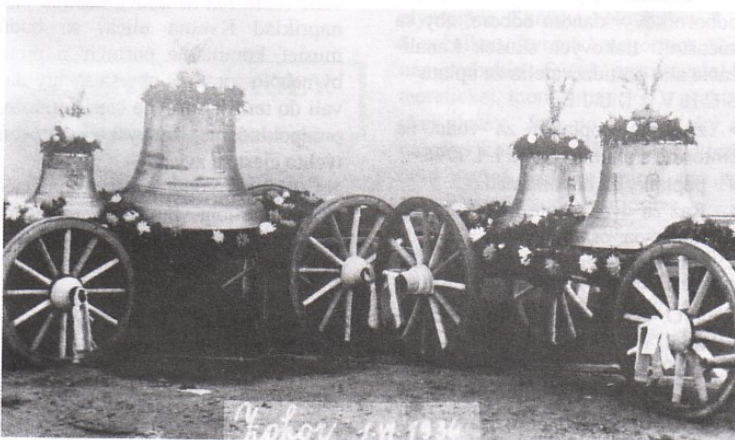
Po vysvätení boli zvonov prevezené ku kostolu. Tu pomocou dosák, lán a volov (kone by sa splašili) zvonov vytiahli na zvonovicu. Celkom teda máme dva veľké zvonov, jeden menší a umieračik.

Keď boli hody alebo nejaká procesia, napr. Božie Telo, zvonov zvonili slávnostnejšie ako inokedy. Takto slávnostne, s istým charakteristickým klepaním, vedel zvonit Jakub Caba-

oznamuje poludnie a večer Anjel Pána. Hlas našich zvonov je počuť veľmi ďaleko, údajne ich počuť aj v susedných dedinách.

Keď zomrel Ondrej Cabadaj, zvonov vyzváňali asi hodinu, lebo vraj oni kúpili s manželkou Betou umieračik. Hovorí sa, že máš srdce ako zvon, alebo máš hlas ako zvon. Za totality bolo v mestách zakázané zvonit, takže tam bolo bez hlasov zvonov smutno. Počas preletov lietadiel nad našou obcou v 2. sv. vojne zvonil zvon na poplach. Keď v obci horelo, tiež sa zvonilo na poplach. Aj na tom je vidieť ako boli a sú zvonov na dedine dôležité. Preto i ženy sa zišli za prvej sv. vojny pred kostolom a prosili, plakali, aby nám zvonov z kostola nebrali. Vojaci nedbali na plač žien a najväčší zvon z veže zhodili tak, že sa celý rozletel.

A.H.

Vysviacka zvonov z roku 1936

zvonov ozdobili vencami i stuhami ako to dokazujú dobové fotografie. Na túto slávnosť sa občania dobre prichystali. Pri kostole na križovatke bola postavená slávobrána s ozdobou chvoja a bielych a žltých stúh a s tabuľou „Vitame Vás“. Asi desať chlapcov v krojoch na koňoch, ozdobených na hrive a chvoste mašľami, išli vítať na križovatku, smerom na Stupavu, ku križu, vdp. Andreja Hlinku, ktorý zvonov slávnostne vysvätil.

daj, jeho brat Michal a Ondro Ščepánek. Títo už všetci pomreli, mladší sa to nenačili a tak tento spôsob zvonovania už dnes nepočuť.

Organ a zvonov, to je súčasť kostola. Zvonu musí človek rozumieť, musí ho počúvať, čo zvoní. Či volá do kostola na sv. omšu, či sa už začína slúžiť sv. omša, či niekto zomrel, či oznamuje úmrtie muža, ženy alebo dieťaťa, či vyzváňa za mŕtveho, či idú s mŕtvym na cintorín, alebo či zvon udiera koľko je hodín. Zvon

OZVENY ZO ŠKÔLKY

Pre šťastný úsmev detí

... A sme tu my! My najmenší, generácia, od ktorej záleží, aká bude vaša jeseň života. Hoci je nás plná dedina, nikto nevie, čo my škôlkári dokážeme, čo všetko sa učíme a samozrejme vieme.

"Každé dieťa je svet sám osebe nepoznaný a tajuplný, ktorý treba pochopiť."

Poznáme dobre naše deti, venujeme im dostatok času na ich výchovu? Naše byty sú pekne zariadené, svojim ratolestiam kupujeme hračky od výmyslu sveta. A predsa mnohým z nich chýba to najcennejšie - dostatok možnosti citovo sa zblížiť s rodičmi, pohovoriť si s nimi o detských trampotách. Veď pohladenie znamená oveľa viac, ako nová hračka. Nemôžeme deťom, keď nás volajú hrať sa, mrzuto odpovedať: „Daj mi pokoj, som unavená, nevidíš koľko mám roboty, choď sa hrať do svojej izby ... " A ráno už stereotypne zdôrazňujeme: "Pohni sa, pridáme neskoro". Večer to vyzerá podobne:

"Najedz sa, poumývaj sa a šup do postele".

Ani naše predškolské zariadenie nechce slúžiť ako ubytovňa pre deti. Chceme deťom nahrádzať domov. Ich teta v triede je ich druhá mama, učí sa s nimi, aby im pekne kvitol deň. A keď treba, ako mama poprikrýva ich detský sen.

Každý deň máme veľa práce. Deti získavajú základné poznatky o svojom najbližšom prostredí, o ľuďoch a ich práci, o spoločenskom živote, o sviatkoch a pamätných dňoch, o časových vzťahoch. Poznávajú život rastlín a zvierat, ľudské telo. Učíme sa spievať, hrať na jednoduchých nástrojoch, učíme sa básne. Oboznamujeme sa so svetom rozprávok, cvičíme, tancujeme, maľujeme. A úspešne.

Zúčastňujeme sa súťaží. Čo len tá detská rúčka dokáže?! Aj sme boli víťazi. **Katka Zálesňáková** a **Mari-ka Brezanská** boli ocenené a postúpili do celoslovenskej výtvarnej súťaže. Úspech, nie?

Máme v rukách tie najdrahšie, najkrajšie a najúprimnejšie stvorenia na svete - deti. My sme povinní ukázať im smer, správnu cestu. Nám dospelym však chýba jedno: "bližšie spolupracovať!" Kto? Predsa rodina a škola. Buďme si bližší! Poradíme sa a priložíme ruku k dielu! Čo všetko môžeme urobiť pre naše deti? Nezanedbávajme rodiace sa zohorské talenty! Vytvoríme tým najmenším podmienky a priestor pre všestranný rozvoj osobnosti! Raz sa nám to všetko vráti. Veď vychovávame naše deti a žijeme pre ich šťastný úsmev...

"Čo všetko deťom k šťastiu treba?"

Slnko a modrý kúsok neba.

Mamkinu dlaň a popri tom

mať vždycky lásky plný dom.

Čo sa dnes deťom najviac ráta?

Mať ocka ako kamaráta.

Každý deň jedna hodinka

v náručí svojho ocinka."

Za MŠ spracovala J. Cabadajová

OZVENY Z RADNICE

U z n e s e n i e č. 12

z riadneho zasadnutia Obecného zastupiteľstva v Zohore konaného dňa 24. 4. 1996.

Obecné zastupiteľstvo

B E R I E N A V E D O M I E :

- kooptovanie novej poslankyne OZA p. Márie Reimannovej a zloženie jej sľubu
- správu starostky za január - apríl 1996
- správu p. Rohrerovej o činnosti kultúrnej komisie a príprave akcií v rámci Kultúrneho leta
- informáciu p. Hladíka o prípravách "letného snovratu"
- informáciu o výstavbe ČOV a kanalizácie (Ing. Löfflerová, Ing. Procházkza, Ing. Mereš, p. Surový a Ing. Perďoch)
- rozbor plnenia príjmov a výdavkov k 31. 3. 1996

U K L A D Á :

kultúrnej komisii zvoliť zasadnutie k príprave letného snovratu

Ž I A D A :

starostku prizvať občanov-odborníkov v danom odbore, aby sa zúčastnili tlakových skúšok kanalizácie ako posudzovatelia za úplatu

S C H V A Ľ U J E :

- zrušenie poplatku za vodu na cintoríne s platnosťou od 1. 1. 1996
- poplatky za odvoz smetí :
 1. Raz za dva týždne 150.- Sk/rok, dôchodcovia, osamelí
 2. Raz za týždeň 300.- Sk/rok, občania
 3. 450.- Sk/rok fyz. osoby - živnostníci
 4. 800.- Sk/rok práv. osoby a organizácie
- zrušenie stavebného uzáveru na Krivej ul.
- riešenie odpredaja domov na Tichej ul. prednostne pôvodným majiteľom za úradnú cenu podľa návrhu stavebnej komisie
- príspevok Osobitnej školy v Zohore vo výške 3000.- Sk na ozdravovací pobyt v Liptovskom Jáne
- nákup knihy - Pomoravie - 100 ks slov., 50 ks nem. vydania
- Ing. Polakoviča o prevzatie a prešudovanie prevádzkového poriadku skládky ASA a doporučenie bodov k doplneniu pre Oza

N E D O P O R U Č U J E :

- zriadiť špeciálne - pedagogickú poradňu pri OŠ Zohor

Havranová Lubicu
starostka

Výstavba kanalizácie a ČOV v Zohore

Na zasadnutí Obecného zastupiteľstva dňa 24. 4. 1996 sa zúčastnili zástupcovia Vodohospodárskych stavieb a.s. Bratislava, ktoré budujú v obci kanalizáciu. Tito zodpovedali na početné otázky poslancov.

Do dnešného dňa je zrealizovaných 3 720 m kanalizácie, vrátane kontrolných šacht a prípojok. V rámci budovania I. etapy chýba ešte položiť cca 500 m kanalizácie v ulici Na dieloch, vybudovať prečerpávaciu stanicu, odskúšať vodotesnosť kanalizačného potrubia a šacht.

V rámci kompletizovania stavby sa budú šachty dávať do nivelity s vyzovkou, t. j. do úrovne ciest, ktoré budú mať už konečný povrch a na záver firma bude dávať cesty do pôvodného stavu. Tu treba pripomenúť, že cesty, ktoré neboli vybudované (mali iba asfaltový nástrek ako napríklad Kvetná ulica) sa budú musieť kompletne postaviť a preto by nebolo správne, aby sa šachty dávali do terajšej úrovne ciest, pretože, predpokladáme, že výšková úroveň týchto ciest sa zvýši.

Na skúšanie vodotesnosti kanalizačného potrubia bude vypracovaný harmonogram postupu prác podľa vybraných ulíc, avšak šachty budeme skúšať všetky tak, ako predpisujú normy. Prípadné nedostatky a závary na kanalizácii budú odstránené. Ale nakoľko stavba je v štádiu realizácie a nie je zatiaľ funkčná, nemôžeme o nedostatkoch hovoriť teraz. Tieto sa ukážu až pri skúškach, ktorých sa zúčastnia aj vybraní zástupcovia obce z radov poslancov a odborníkov, a do kolaudácie budú všetky zistené závary odstránené. Po prevzatí stavby ešte bude plynúť 5-ročná záručná doba.

Veľa otázok poslancov sa týkalo toho, či bol použitý vhodný materiál a vhodná technológia, vzhľadom k tomu, že Zohor leží na tekutých pieskoch. Technológia je prispôbená k pôdnym podmienkam. Používajú sa moderné plastové rúry, ktoré sú dostatočne pružné a sú

vhodné do tohto terénu. K otázke zhutnenia dodávateľ povedal, že toto sa vykonáva. Nedostatočné zhutňovanie ryhy by sa po určitej dobe preukázalo, preto je v záujme dodávateľa aj vzhľadom na už spomenutú 5-ročnú záruku, aby zhutnenie bolo kvalitné.

Ešte sa chceme zmieniť o domových kanalizačných prípojkách. Tieto sa budujú postupne po uložení kanalizačného zberača do telesa cesty. Obec hradí prípojku na hranicu pozemku domu, ktorý bude napojený na zberač. Prípojky na pozemku svojho domu si hradia a vybudujú občania sami. V prípade záujmu môže firma vybudovať prípojku aj na súkromnom pozemku, ale majiteľ si ju uhradí sám. Touto cestou prosíme občanov, aby sa nepripájali na zberač, pretože nie je postavená ČOV a odpad nemá kde tiecť. Ak zistíme, že je niekto napojený bude musieť túto prípojku na vlastné náklady odpojiť a obecný úrad ho bude pokutovať.

Na záver sa chceme poďakovať všetkým občanov za trpezlivosť, ktorú majú pri výstavbe kanalizácie.

Spracovali za inžiniering
Ing Löfflerová
Za obecný úrad - p. Valovičová

OZVENY ZO ŠKOLY

Dobrý skutok

Radi by sme sa s vami podelili o jednu príjemnú udalosť, ktorá sa stala v zohorskej škole.

V noci, z piatka 10. na 11. mája, vykradli neznámi zloději kníhtlač Gerthoffer (tlačia sa tu aj „Ozveny“). Pri hre v školskom areáli, v pondelok 13. 5. žiaci našej školy našli v krikoch pohodený „lup“. Po zistení, komu patrí, odovzdali ho majiteľovi. Týmto preukázali veľkú statočnosť, sme na nich hrdí.

Sú to žiaci 5. A triedy : **Michal Grélik, Michal Piaček, Pavol Grman, Miloš Jurových, Vladimír Kimlička a Juraj Amzlér.**

Chlapci - ďakujeme vám.

Riaditeľstvo ZŠ Zohor

Záujmová činnosť rozvíja talenty

Bohatá, rôznorodá a systematická záujmová mimoškolská činnosť má nezastupiteľné miesto v rozvíjaní schopností žiakov, ich talentu.

Zo širokého spektra týchto činností vyberám dve, rôznorodé, ale predsa majúce súvislosti. Vytvárajú predpoklady pre zdravý fyzický a psychický vývoj detí. Obe patria k tým, ktoré v našich podmienkach nemajú mnoho-ročnú tradíciu.

Prvou činnosťou, ktorú uplatňujeme ako aktivitu najmä počas zimného obdobia, je stolný tenis. Venujú sa mu starší chlapci našej školy. Doterajšou úrovňou ich nemôžeme zaradiť do majstrovskej kategórie, ale nesporný pokrok dosiahli. Odohrali sme dve stretnutia s rovesníkmi z Osobitnej školy v Zohore. V prvom, na pôde súpera, s výsledkom 10:6 a na domácej pôde v pomere 14:2. O úspech sa postarali žiaci : **Lubor Podstupka, Gabriel Valent, Miroslav Rybár, Tomáš Vícena, Marek Grélik a Erik Volár.**

Druhá činnosť, ktorá sa zapisuje do kroniky školy len druhý rok, je práca žiakov v geografickom krúžku. Jej vyvrcholením je geografická olympiáda. Školské kolo žiakov 5. - 8. ročníka v štyroch kategóriách už u nás prebehlo. Súťaž pozostávala z teoretickej, monotematickej a praktickej zložky. Jednalo sa o široký a náročný komplex požiadaviek, ktoré bolo možné úspešne splniť len po dlhodobej a sústavnej príprave.

Všetci súťažiaci preukázali veľmi dobré vedomosti. Víťazmi sa stali : **Ivana Kimličková V.A, Marián Dudek VI.A, Marek Hladík VII.A a Lubor Podstupka VIII.A** trieda. Všetci reprezentovali školu na okresnom kole, ktoré sa uskutočnilo vo Svätom Jure. Na ich výsledky si musíme ešte počkať.

PaedDr. Emil Šenkár, CSc uč.

OZVENY O HISTÓRII

2. sv. vojna v Zohore IV. časť

Všetky dievčence sme vtedy preživali veľký strach. Vlasy sme si roz-

strapatili, obliekli sme si pozápлатované šaty, obuli jeden gumák a druhý baganec, aby sme boli škaredé.

Počuli sme, že chodia po krytoch, a tak sme sa išli schovať k susedom na holovie za seno a tam sme sa modlili. Len čo sme sa trochu uspokojili, prišli k susedom štyri vozy plné Rusov. Plakali sme od strachu. Hneď jeden vojak vyliezol hore na holovie a kričal, „Kde je kukurica. Davaj bystro lošakom kukuricu kušať“. Keď nenašiel kukuricu, vidkami zhadzoval seno. My sme v kúte čušali a čakali až nás objaví. Ale sa tak nestalo. Zliezol dolu a asi za dve hodiny ich vozy odišli preč. Za chvíľu začala strelba, bombardovanie.

Stareček Mišo prišli pre nás, aby sme sa znova skryli do krytov. Takto to trvalo asi dva dni. Mysleli sme si, že už bude všetkému koniec, ale vojaci vyčíňali ďalej. Brali hodinky, náušnice, bicykle, rádia, sliepky, vajcia, kone vyvádzali z maštali. S vrtulníkom zosadli v poli, natrhali zeleninu a odleteli. Istý vojak ukradol budík a dal si ho do vrecka. Keď budík začal vrčať, vyzliekol kabát s budíkom a začal do neho strieľať, že je to pekelný stroj.

Veľmi veľa takýchto príkladov by som mohla uviesť. Bola o nich i pesnička na melódiu Lily Marlen, z ktorej napíšem aspoň jeden verš:

*'Davaj lošaka, davaj kurata,
davaj, davaj dievčata.*

*Keď som mu ja žienku nechcel dať,
uprel do mňa hneď automat,
job tvoju mať, ja bojeval.'*

7. apríla. Naši chlapi z dediny museli odväzať Rusov do Devinskej Novej Vsi, na hranice, do Bratislavy. V Devinskej N. Vsi postavili Rusi pontónový most a tade prechádzali do Rakúska, ostatné mosty na Morave boli zničené. Rusi si vozili z Pezinku a Modry víno a stále boli pripití. Prechádzajúc našu riečku Malinu, mysleli si, že sú v Rakúsku. Keď im naša mama dávala jesť čo sme my mali, oškvarky, cibufu a chlieb, najskôr to musela prvá okošovať, či to nie je otrávené.

Čirkýzi boli z nich najhorší na ženy. Ruskí vojaci si vodili so sebou barišne oblečené v uniformách. Čudovali sa, že sme tak pekne oblečené, hoci sme mali na sebe najhoršie šaty, že máme pekne zariadené domy, veľa statku, že sme buržuj. „Tu ješť samy gorod, kde sú derevne, zemlianky“, pýtali sa.

8. apríl. Furmani ešte stále museli na vozoch odvážať vojakov a každý deň milicionári hľadali ubytovanie pre nových vojakov. Jedni odchádzali a noví prichádzali. I k nám milícia, čo bola zostavená z ľudí z dediny, privedla vojakov. Všetky tri izby sme mali plné a my sme spávali v kryte.

10. apríl. Stále sme boli v bojovom pásme, ale nebezpečie už nebolo také veľké, lebo boje sa neodohrávali v našej blízkosti.

11. apríl. Obávali sme sa, že sa fronta vráti naspäť, delá a kaľuše duneli.

A.H.

SPOLOČENSKÝ KÚTIK

Mamám

Jedným z najväčších šťastí na svete je mať mamu. Môcť k nej prísť pre radu, pre pomoc alebo len tak, porozprávať sa.

12. mája si pripomíname sviatok všetkých matiek, mladých, starších, babičiek, prababičiek. Príroda im prideliť to najkrajšie poslanie - príviesť na svet deti a celý život im byť oporou.

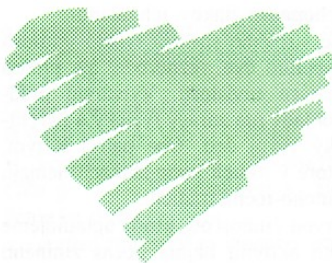
Naši žiaci si uctili a potešili mamičky pekným vystúpením v KD Zohor. Škólkari, budúci prváci, vyvolali úsmevy na tvárach svojou bezprostrednosťou a prirodzenosťou. Oveľa dôstojnejšie sa tvárili recitátori pri veršoch našich básnikov a členovia speváckeho súboru „KVAPKY“ pod vedením p. Ing. Márie Mackovičovej, ktorí spojili poéziu a hudbu do krásneho a hodnotného umeleckého pásma. Moderným tancom prispela skupina mladých ľudí „CRAZY AND COOL“. Záverečné hudobné slovo patrilo skupine „VEGA“, ich piesne privábili na parket deti a potom vyprevádzali prítomných. Program konferovala p. uč. Milka Zálesnáková. Poďakovanie patrí všetkým, čo sa na príjemnom posedení podielali.

Samozrejme, bolo by veľmi málo venovať mamám iba jeden deň v roku. Urobme im radosť každý deň - dobrou známkou v škole, kyticou kvetov alebo tým, že si upraceme po sebe neporiadok a trochu ich odbremeníme od práce doma. Nezabudnime na pekné slovo, mamy si ich

zaslúžia veľa!

Ak sú od nás ďaleko, zavolajme im, napíšme, navštívme ich. Vždy nás čakajú.

Lubica Štefanovičová, uč.

PodĎakovanie

Organizátori slávnostného popoludnia ku Dňu matiek si aj touto cestou dovoľujú poďakovať sponzorom, ktorí prispeli na balíčky pre mamy. Boli to :

- stánok PNS - p. Miškovičová
- OÚ Zohor
- KD Zohor, Miškovič
- GULLA
- mäsiarstvo Milan Kupka
- potraviny ŽOFKA
- kvetinárstvo ZUZKA
- potraviny LÝDIA
- potraviny, p. Šteffeková
- pohostnictvo U Kratochvíla
- cukráreň
- textil a galantéria ELA
- textil - p. Duffeková
- Zohorské ozveny

Organizátori

V máji 1996 slávia

60 rokov

NAVRÁTILOVÁ Anastázia
Na záhumní 23
HAVLÍK Alojz
Hviezdoslavova 32
ŠTEFFEKOVÁ Anna
Železničarska 3
MICHÁLKOVÁ Bibiana, RNDr.
Sadová 3

70 rokov

HARAMIA Ignác
Sadová 11
STROŠOVÁ Anna
Kvetná 15
ŠTEFFEKOVÁ Emília
Kvetná 20
VLČKOVÁ Alžbeta
Dolná 117
MATLOVIČOVÁ Štefánia
Lábska 8

Opustili naše rady

CABADAJ Jakub

Vitajte medzi nami

Mikuláš LABOŠ 5. 4. 1996

ZOHORSKÉ OZVENY

Zostavil a redigoval -

Ing. I. Mackovič

Stupavská 11, č. t. : 5961 749

Spolupracovali :

A. Havlíková, G. Kašková, K. Röhrová, Ing. V. Struhár

Grafická úprava :

Struhár a Mackovič

Tlač:

Knihlaň J. Gerthoffer

Neprešlo jazykovou úpravou

Uzávierka čísla : 15. máj 1996

Príspevky do „OZVIEN“ môžete posielat' aj na E-MAIL adresu : MACKOVIC@ATC.CO.AT

ODCHODY VLAKOV

Bratislava	ZOHOR	Malacky	Malacky	ZOHOR	Bratislava
03:54	04:23	04:39	04:20	04:31	05:00
04:54	05:21	05:41	05:04	05:15	05:48
05:23	05:48	06:00	05:20	05:31	06:08
05:54	06:21	06:37	05:32	05:43	06:26
06:50	07:12	07:23	06:20	06:31	07:00
06:54	07:21	07:37	06:26	06:37	07:06
07:54	08:27	08:41	07:20	07:31	08:00
08:54	09:21	09:37	08:20	08:31	09:00
10:54	11:21	11:37	09:17	09:28	10:00
12:54	13:21	13:37	10:20	10:31	11:00
13:54	14:21	14:37	12:20	12:31	13:02
14:54	15:23	15:39	14:20	14:31	15:00
15:23	15:45	15:55	15:20	15:31	16:00
15:54	16:21	16:37	16:20	16:31	17:00
16:54	17:23	17:39	17:17	17:28	18:00
17:54	18:23	18:39	19:20	19:31	20:00
19:54	20:21	20:37	20:20	20:31	21:00
21:54	22:22	22:42	22:02	22:13	22:40
23:12	23:39	23:54	1996/1997		
Chodí v pracovné dni			Rýchlik		